

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

7. PROSINCE 2013

II/XIX

Téma vydání:
korupce

3

Saúdskoarabské veto

12

Sporná území:
Somaliland

14

Barbora Obračajová

šéfredaktorka Chronicle

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v Pobřeží slonoviny se v nedávné době objevily značně kontroverzní billboardy. Popisují jakousi destruktivní sílu ve společnosti, která ničí tamní region a bere lidem partnery a děti. Jsou součástí snahy vlády o zlepšení prostředí v zemi, která se dle Indexu vnímání korupce Transparency International řadí na sto třicáté místo na světě.

Nemusíme však cestovat až do daleké Afriky. Sami si užijeme upozorňování na korupci v naší české kotlině až nad hlavu. Zahraniční periodika přisuzují korupčním aférám a jejich vlivu na společnost pozici jazýčku na vahách při rozdělování hlasů v nedávných volbách. Nemluvě ani o tom, že máme Davida Ratha na svobodě a sázkové kanceláře vesele vypisují kurz na to, jaká je šance, že se takřkajíc vypaří. Na korupci upozorňuje i Bezpečnostní informační služba při zhodnocení roku 2012, kde mimo jiné varuje před zneužitím pohledu na korupci a její míru k manipulaci společnosti.

Ač by se to možná nabízelo, ani v tomto čísle nečekejte návod k tomu, jak se chovat či jak myslet. Korupce v každém případě naši společnost trápí, a sice v obou podobách: jako činnost i jako pouhopouhá myšlenka na to, že zde něco takového existuje. A my s tím můžeme bojovat tím nejoblíbenějším mechanismem občanské společnosti: otevřenou diskuzí v čistě teoretické rovině. Pro klid své duše totiž považuji za skálně nepravděpodobné, že by se delegát kteréhokoli státu nechal zkorumpovat kávou z automatu.

Přeji vám příjemné čtení,

O korupci s Láskou

zpravy.ihned.cz

Spojení „s Láskou“ už je notoricky známé napříč internetem a do nedávna na nás Václav Láska koukal i z billboardů při cestě autobusem. Co se skrývá za jeho životním příběhem a kde se vzala ta korupce?

Když se podíváme na Váš profil – vyšetřovatel IPB, Harvardských fondů, angažmá v Transparency International, podle stránek Zelených „osoba, jež odmítla milionový úplatek“ a dále. Kde se to vzalo? Jak si člověk vytvoří auru boje proti korupci?

Já mám pocit, že celý můj život není úplně plánovaný, pořád hodně improvizuji a reaguji na to, co se aktuálně děje. Nedá se říci, že bych si někdy před deseti lety řekl tak a teď chci, aby ze mě vyrostl čistý morální bojovník proti korupci.

» pokračování na str. 4

K odpovědnosti zastupitelů

Poslední měsíce přinesly otevření dlouho potřebné veřejné diskuse na téma odpovědnosti představitelů obcí a krajů za své jednání. Poděkovat bychom měli kauzám jako je zprnověra evropských dotací z Regionálního operačního programu Severozápad či pražská Opencard.

Ústavou zaručené právo obcí a krajů na územní samosprávu je nepochybně jedním ze základních znaků moderního demokratického státu. Reflektuje totiž princip subsidiarity a právo občanů měnit věci ve svém blízkém okolí bez ohledu na vůli ústředních státních orgánů. Samostatná působnost územních samospráv-

ných celků však má i svoji odvrácenou tvář. Ta spočívá v nedostatečné možnosti institucionální kontroly nakládání s obecním či krajským majetkem. Protože přitom samosprávná témata často zůstávají také na okraji zájmu investigativních médií, nachází se zde rozsáhlý prostor pro politickou korupci.

» pokračování na str. 5

OBSAH

2 Úhel pohledu

3 Hosté II. workshopu

Téma vydání:

Co s korupcí aneb zámky místo spasitelů

4 Rozhovor:

Václav Láska

5 Téma vydání:

Kolik odpovědnosti unese zastupitel?

Ekonomika:

Pravidla hospodářského růstu

6 Právo:

Právní rámec a význam OSN

Kulturní okénko

7 Seriál: Revoluce

v Egyptě trochu jinak

8 Model OSN

11 Model NATO

Model EU

12 Saúdskoarabské veto

Delegátský duel

13 Soft skills:

Stanovisko je cesta, nikoliv cíl

International:

Live the adventure!

14 Sporná území:

Somaliland

Úhel pohledu

1. Věříte, že se ČSSD stabilizuje a dospěje až k vytvoření vlády?

Helena Nobile

Model NATO

1. Věřím, že po minimalizaci vlivu rebelujících členů se ČSSD stabilizuje. Rozkol ale pravděpodobně způsobí prořidnutí základny jejich sympatizantů. Nemyslím si, že uspějí při sestavování vlády, protože najít programovou shodu mezi stranami bude náročné.

2. Podle mého názoru v dnešní době organizace jako Greenpeace nemají takový vliv, který by měly mít. Částečně souhlasím s postojem Greenpeace k břidlicovým plynům. Domnívám se, že břidlicové plyny jsou přijatelnou náhradou současných paliv. Na druhou stranu jsem proti krutým regulacím, které Greenpeace prosazuje.

Dagmar Kořínková

Světová banka, WTO

1. Věřím. Vypadá to, že bychom vládu mohli dostat „už“ pod stromček. Hurá! Doufejme, že očista straně prospěla a nyní se bude moci zaměřit i na řešení externích problémů. Mile mě překvapila navrhovaná kombinace ANO a lidovců s ČSSD.

2. Neziskové organizace považují za významného aktéra v ochraně životního prostředí. Reagují na neefektivitu státní politiky v této oblasti a přinášejí impulzy k činnosti vlád. I díky medializaci se jim daří na nešvary upozornovat, jak tomu bylo v případě „napadení“ ropné plošiny u Ruska, kde aktivisty neodradila ani známá tvrdost ruských úřadů.

Filip Kovanda

Model OSN

1. ČSSD v nejbližší době určitě dosáhne částečné stabilizace strany. Neznámou spíš zů-

2. Jakou roli podle vás hrají neziskové organizace pro ochranu životního prostředí v dnešním světě?

stává, jestli vnitrostraničné problémy skutečně končí rezignací daných členů nebo zda je to pouze začátek nepříjemností, které ČSSD do vlády přináší.

2. Organizace pro záchranu životního prostředí dělají ohromně záslužnou a nutnou věc. Jejich úkol je ale bohužel až příliš těžký a já se strachuji o úspěšnost jejich boje s nenasytností a bezohledností člověka. Souhlasím s činností Greenpeace i s jejich důležitou aktuální kampaní za záchranu Arktidy.

Michaela Matušková

Místopředsedkyně HRC

1. Stejně tak, jako člověk musí zaujmout nějaké stanovisko, má-li zůstat člověkem, i politické strany by měly jednoho dne dospět k vytvoření vlády. Okolnosti dle mého názoru nahrávají tomu, že se tak stane pod taktovkou ČSSD.

2. Neziskových organizací na ochranu životního prostředí považují za šíření povědomí o ekologických problémech této doby v kruzích širší veřejnost. To je myslím jejich hlavní role v dnešním světě. Avšak například s hnutím Greenpeace se mi poji negativní konotace ve vztahu k častému radikalismu hnutí.

Petr Doležal

Model NATO

1. Myslím si, že Hašek a jeho frakce si svými nedávnými činy nejen způsobili ostudu u veřejnosti, ale také si ochromili svoji moc a legitimitu. Zbytek strany se nejspíš podřídí Sobotkovi, aby ČSSD mohla sestavit vládu, neboť kdyby k tomu nedošlo, tak by ČSSD s velkou pravděpodobností nové volby prohrála.

2. Jsem velkým zastáncem ochrany životního prostředí a myslím si, že by environmentální organizace měly mít mnohem větší podporu než nyní. Čím více provokativní budou, tím lépe. Nikomu by neměl projít závažný zločin proti životnímu prostředí.

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor:** Barbora Obračajová, tel.: 732 823 867, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Matouš Hruška, Kristián Léko, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michaela Šrámková, Thu Thuy Truong, Petr Vystropov, **fotografie:** Martin Kalfař, Klára Procházková, Matúš Škorík, Michal Janata, Karel Havlík; **technická spolupráce:** Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Hosté II..workshopu

LENKA BRADÁČOVÁ

Pražská vrchní zástupkyně působí také ve funkci prezidentky stavovského sdružení Unie státních zástupců České republiky. Po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy byla jmenována státní zástupkyní v Litoměřicích. Později se stala náměstkyní krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. Dozoruje mimo jiné i korupční kauzu Davida Ratha.

VÁCLAV LÁŠKA

Advokát, který se specializuje na korupční kauzy. V minulosti působil jako policejní vyšetřovatel. V Transparency International zastával pozici předsedy správní rady. Přednáší o právní a bezpečnostní problematice a vyučuje na ČVUT. Ve volbách do Poslanecké sněmovny PČR v roce 2013 kandidoval ve Středočeském kraji jako lídr Strany zelených.

PETR JÁNSKÝ

Ekonom, působící jako výzkumník think tanku IDEA při CERGE-EI. Specializuje se na veřejné finance, daně, důchody a mezinárodní ekonomii. Absolvoval Univerzitu Karlovu a University of Oxford. Přispívá analýzami k zlepšení veřejných politik. Přednáší na Institutu ekonomických studií Fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy.

IVANA SVOBODOVÁ

Od roku 2010 redaktorka Respektu, kde se zabývá především politickými tématy. Dříve působila jako redaktorka časopisu Týden a také deníku MF DNES. S novinářskou prací začínala v brněnské redakci MF DNES, kde psala do regionální přílohy Jižní Morava o komunální politice a sociálních problémech.

TÉMA VYDÁNÍ: KORUPCE

Co s korupcí aneb zámky místo spasitelů

„Vyměňte zkorumpované politické dinosaury“, hřmělo opět z billboardů nových stran plných jiných, lepších lidí. Hledání spasitelů je však bezpředmětné. S korupcí lze bojovat pouze systémovou změnou.

VYLEPŠEME SYSTÉM ZÁMKŮ

Když se modrý politik ušpiní od neprůhledných státních zakázek, vložíme veškerou naši důvěru v oranžového. Ne-

Vždy, když novináři ukáží prstem na nějakého vykutáleného korupčníka, zhluboka si oddechne. Tak ho máme, filutu. Po několika týdnech se však z televizních zpráv dozvíme o novém korupčním skandálu státních úředníků a opět propadáme zoufalství. Čím to je, že v české politice nemáme ty tolik kýžené slušné lidi? Psychologické výzkumy ukazují, že spíše než na hledání spasitelů bychom se měli zaměřit na změnu systému, do nějž jsou politici vrženi.

JSEM SLUŠNÝ, PODVÁDÍM JEN TROŠKU

Už v 70. letech přišel Philip Zimbardo, který svým studentům přidělil v modelovém žaláři role vězňů a dozorců, s definováním Lucifera efektu – jevu, kdy se slušný člověk vlivem prostředí mění v „posluhovače zla“. Sklonům k nepoctivosti se nyní věnuje také Dan Ariely, který dokládá, že hon na korumpující jednotlivce postrádá bez systémové změny smysl. Ve svých experimentech nechává skupinu lidí řešit matematické úlohy. Po uplynutí stanoveného času pak účastníci pokusu svá řešení skartují a za každou správně vyřešenou úlohu, kterou nahlásí, získají 1 dolar. Skarto-

i.huffpost.com

vány jsou však pouze okraje papírů a Ariely tak může nahlášené počty vyřešených úloh porovnat s realitou. Výsledky jsou pozoruhodné: ve vzorku 30 000 dosud testovaných se objevilo pouze 12 velkých podvodníků, 18 000 lidí si však přilepšilo v průměru o 2 správné odpovědi. Co z těchto pokusů plyne? Všichni v sobě máme předpoklady k nečestnosti. Většina z nás sice nepodvádí ve velkém, sem tam si ale trochu přílžeme. A běda, když se dostaneme do prostředí, které nás v nemorálním chování utvrzuje – to potom vítězí Lucifer v nás.

uděláme však nic proto, aby ten již nebyl na každém kroku pokoušen k nečestnosti. Dokud nevylepšíme systém zámků, tj. neomezíme rozsah věcí, o nichž mohou politici rozhodovat, nestanovíme nízký strop na objem peněz, které mohou přerozdělovat, a nevymežíme oblasti, do nichž státní úředník nesmí nikdy zasáhnout, budeme se dál točit v bludném kruhu hledání spasitelů, kteří nebudou nikdy korumpovat – ani trošku.

TEREZA RASOCHOVÁ

ROZHOVOR

O korupci s Láskou

» pokračování ze str. 1

Vždycky přišel problém nebo kauza, já jsem k tomu zaujal nějaký postoj a v součtu všech tady těch postojů jsem se dostal tam, kde teď jsem.

S čím jste tedy šel k policii, když ne s ideály?

Já jsem se rozhodl, že půjdu k policii v osmnácti letech, to ještě nejsou žádná promyšlená rozhodnutí. Co jsem měl v hlavě? Touhu po dobrodružství, nechť pokračovat v dalším studiu po gymnáziu a možná tam bylo aspoň maličko té touhy být lidem prospěšný. Ale to si řekněme upřímně, že v osmnácti letech to byla menšinová motivace, většinou byla tato: už nestudovat, postavit se na vlastní nohy a zažít nějaké dobrodružství.

Nechť ke studiu? Proč jste se tedy dal na studium práv?

Na to stačí rok u policie, abyste začala toužit po vzdělání. Po roce praxe jsem si uvědomil, že jestli nechci, aby na mě celý život někdo řval z pozice nadřízeného, tak si musím ta studia dodělat, abych se dostal na nějaký post, kde na mě nebude křičet každý trouba jenom proto, že má odslouženo o pět let více než já.

KORUPČNÍCI A LOBBISTÉ

Zdá se mi, že je zde magický stín korupce a protikorupční boj se stal nádherným labelem – jako Zelení jste jej měli na billboardech taky. Nestává se z celého ušlechtilého nápadu spíše populistická síla?

Stává. Ale to už bylo téma v roce 2010. Už při tehdejších sněmovních volbách všechny politické strany, včetně těch, které jsou hlavními tahouny korupce, měly na billboardech to, že budou bojovat s korupcí.

Prostě to tak je – k boji s korupcí se hlásí i lidé, kteří jsou úplně na druhé straně bariéry. Ale je to dobrá image. Já měl tehdy strach, že se tím ten boj úplně znehodnotí, ale nakonec si i veřejnost vytříbila, kdo se opravdu snaží něco dělat a kdo to užívá jako heslo. Je to trend, ale samotný boj to nenarušilo.

Máte dojem, že se hospodářská kriminalita postupem času nějak markantně mění?

Ono se to pořád vyvíjí. Ale fakt je, a to mě překvapilo, že máme 24 let po revoluci, ale ještě pořád, když rozkrýváte velké hospodářské kauzy, tak zjišťujete, že někteří organizátoři se před rokem 1989 potkali v StB. Je to důkaz toho, že ještě pořád jádro velkých hospodářských zločinů je postaveno na té amorálnosti, která vládla před listopadem 89 a která byla symbolizována heslem „Kdo nekrade, okrádá rodinu.“ Lidé si ji přenesli i do nových časů a navzdory všemu se jí drží.

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA VERSUS LÁSKA

Česká advokátní komora (ČAK, pozn. ed.) Vám udělila nejvyšší pokutu ve své historii za jednání snižující vážnost advokátského stavu. Není to boj s větrnými mlýny?

Já věřím, že to současné myšlení vedení ČAK jednou porazím. A když to nebude dneska a nebylo to loni, tak to bude za rok, za tři roky, za pět let. Toto zkosnatělé a nesprávné uvažování o tom, co advokát může a nemůže dělat, co je etické, co není etické – prostě věřím, že to jednou změním. Vnímám současné rozhodování ČAK o etické odpovědnosti advokáta jako extrémně nespravedlivé. Advokátům systematicky páchajícím trestnou činností se nic nestane a já dostávám pokuty za pravdivé verbální projevy. Nikdy jsem se nespravedlnosti nepodvolil, tak nevidím důvod, proč s tím na stará kolena začít.

Napadlo Vás podniknout tuto reformu oficiální formou, například větší angažovaností v rámci ČAK?

Já jsem to dokonce i udělal, minulý měsíc byly volby do vedení ČAK a já jsem kandidoval, byť jsem označován za nepřitele číslo jedna české advokacie. Dostal jsem 25% hlasů, tedy čtvrtina advokátů na sněmu sdílí můj pohled na advokacii, ale dokonce si i přeje, abych ho prosazoval ve vedení komory. Budeme se přát dál a uvidíme.

Velkým tématem české advokacie je i Nový občanský zákoník (NOZ, pozn. ed.), účinný od 1. ledna 2014. Myslíte si, že dalekosáhlá reforma soukromého práva může zamíchat karty i v boji s korupcí?

Při psaní NOZ neměl nikdo na mysli žádný boj s korupcí. Korupce nebo vůbec trestná činnost při tvorbě toho zákona vůbec nebyla brána v potaz. Zákoník byl psán s cílem mít nové a svobodné civilní právo pro poctivé lidi a v tomto duchu ten zákon možná i vyznívá. Dává obrovskou smluvní svobodu poctivým lidem. Ale má minimální obranné prostředky na to, aby nebyl zneužíván zločinci.

Popravdě řečeno, nemůžete chtít po civilním právu, aby mělo pojistky proti zločinům, to nejde. Spíš je to o tom zamyslet se nad tím, jestli je naše společnost na takto svobodné právo připravena a jestli je na něj připraveno soudnictví. Protože ten zákon má několik takových velmi obecných pojistek.

Jako dobré mravy?

Ano, obecných ustanovení, které mají chránit slabší před silnějšími a poctivé před nepoctivými, NOZ opravdu pár má. Ale zda bude tato ochrana účinná či nikoli, se rozhodne až podle toho, jak budou tato ustanovení vykládat a aplikovat soudy. Praxe dosud fungovala tak, že když advokát šel k soudu a argumentoval dobrými mravy, tak to v podstatě znamenalo, že už nic jiného nemá a jako tonoucí se stěbla chytá.

Letošní ročník Pražského studentského summitu cílí na to, že „chodit do školy nestačí“. Co podle Vás mladým ještě chybí?

Mladí lidé by měli být za prvé aktivní a za druhé tolerantní. A za třetí, je třeba nastavit si mantinely svého mravního chování tak, abychom s nimi do budoucna nemuseli hýbat, protože jinak povolujete, povolujete, povolujete a najednou zjistíte, že pácháte trestný čin. Všichni nemusí být Mirky Dušíny. Stačí se hodně dobře rozmyslet, jak se chci k životu stavět, možná na sebe neklást přehnané nároky a přehnané cíle, ale nastavit si to tak, abych s tím aspoň příštích dvacet let nemusel pohnout.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

PERLIČKY

„Češství? To, co zbylo z Československa, když odešli Slovinci – Češi jsou jazykový klub“
(Hynek Kmoníček)

„Jste delegáti UNESCO. Od dneška vás všechny bude štítat, že se plete logo UNESCO s logem světového dědictví.“
(předseda EU)

„Nebojte se mluvit. Ostatní delegáti o tom vědí stejně málo jako vy.“
(předsednictvo Rady bezpečnosti)

„Drákula byl transylvánský kněz ...“
(předseda EU)

#1WS Nejlepší úvodní host za posledních let!
(@MichaelRozsypal)

„Já teda nechodím na právnickou fakultu, ale chodím tam jíst.“ (Kypr, EU)

Doufám, že si delegáti @studentsummit z mé přednášky o #MiddleEast odnesli víc než jen vzhled do drsného a komplikovaného světa orientu. #1ws
(@JanKuzvart)

K odpovědnosti zastupitelů

» pokračování ze str. 1

Mohlo by se zdát, že oproti velkým celostátním kauzám se ve vašem městě nedá rozkrást více než pár drobných. Dostupné statistiky ale přitom ukazují, že objem veřejných prostředků, které byly neúčelně vynaloženy – ne-li doslova rozkradeny – v rámci územních samospráv, přesahuje částky, o které byla veřejnost připravena v důsledku (ne)činnosti centrálních orgánů. Už proto si tato problematika zaslouží zvýšenou pozornost veřejnosti. Následující odstavce se zabývají především otázkou trestněprávní odpovědnosti zastupitelů obcí a krajů, kteří za excesy zpravidla nesou primární odpovědnost.

ODPOVĚDNOST ZASTUPITELŮ

Vrcholní, stejně jako regionální politici spadají spolu s nejrůznějšími úředníky pod „úřední osoby“ podle trestního zákoníku. To však neznamená, že by výchozí pozice zastupitelů a poslanců ve vztahu k následkům jejich jednání byla srovnatelná. Je totiž nutné mít na paměti, že zastupitelé obce či kraje nejsou, n rozdíl od poslanců a senátorů, nadáni žádnou formou imunity před zákonem. Nesou proto plnou odpovědnost za kroky, které v souvislosti s výkonem funkce učiní, ať už se jedná o vystupování na jednání zastupitelstva, hlasování či další učiněná rozhodnutí. Zastupitelé jsou přitom z titulu funkce povinni řádně nakládat se svěřeným majetkem.

Případy, kdy by byli zastupitelé skutečně trestně stíháni na základě svého hlasování či jiného dílčího rozhodnutí, jsou dodnes výjimečné. K restriktivnímu výkladu příslušných zákoných ustanovení vede státní zástupce

a soudy vědomí, že důsledné vymáhání trestněprávní odpovědnosti by zastupitele vystavilo enormnímu tlaku, který by mohl vést až k paralyze příslušného orgánu. Tento argument přitom nelze označit za pouhou účelovou fabulaci a je třeba jej se vši vážností rozvést.

Zatímco poslanec či senátor ví, že bude-li hlasovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, hrozí mu přinejhorším tvrdá kritika od stranických kolegů, zastupitel města či kraje by – jak naznačuje výklad současné právní úpravy – měl být schopen hlasování o každé jednotlivé věci předvídat do důsledků a vždy prokázat, že jeho rozhodnutí bylo činěno v nejlepší veřejném zájmu, pakliže nechce stanout před trestním soudem. Pokud mu tak například kolega z Rady doporučí hlasovat tím či oním způsobem o věci, která je v působnosti onoho kolegy, náš zastupitel by si měl v extrémním případě nechat vypracovat ještě dva nezávislé oponentní posudky a teprve na základě jejich pečlivého zvážení učinit své konečné rozhodnutí. To je ale v praxi jen velmi těžko představitelné.

KAUZA OPENCARD

Příklad trestního stíhání pražských radních v souvislosti s kauzou Opencard do značné míry naplňuje rámec zmíněné situace. Stíhání totiž ani nejsou radní, kteří o projektu původně rozhodli, nýbrž radní, kteří o několik let později museli učinit těžké politické rozhodnutí, jestli kartu i přes dosud vynaložené prostředky jednou provždy zrušit nebo v projektu pokračovat a zaplatit společnosti provozující příslušný informační systém jí požadovanou částku. Rozhodli se pro druhou možnost

a nyní jsou podezřelí, že překročili svoji pravomoc a porušili povinnosti při správě městského majetku. Nic přitom nenapovídá, že by se radní takto rozhodli poslat dotyčné firmě nějakou účelovou „malou domů“, pravděpodobně byli přesvědčeni, že skutečně jednájí v zájmu občanů.

Pokud by policie a státní zastupitelství postupovaly podobně tvrdě v případech všech zastupitelů obcí a krajů, nejenže by byly zcela zahlceny případy, ale především by tím mohly mnoho lidí odradit od politického angažmá ve své komunitě. Lze si například představit situaci, kdy se před jednáním o složité politické otázce všichni zastupitelé omluví ze zdravotních důvodů, neboť jedině tak se mohou vyhnout odpovědnosti za případné „chybné“ hlasování.

To vše však slouží pouze pro ilustraci rizik, která s důsledným vymáháním trestněprávní odpovědnosti zastupitelů obcí a krajů mohou být spojena. Samozřejmě primárním veřejným zájmem je, aby bylo s obecním majetkem nakládáno hospodárně a aby všichni, kdo tak – ať už úmyslně nebo z nedbalosti – nečiní, byli po zásluze potrestáni. Bezbřehý výklad odpovědnosti zastupitelů však také není samospásný. V nejbližší době se v České republice dočkáme širší veřejné diskuse na toto téma. Lze doufat, že ta povede k vyjasnění některých obecných pojmů a zakotvení určitého jednotného standardu odpovědnosti volených zástupců obcí a krajů za rozhodnutí učiněná v souvislosti s výkonem funkce. Je to v zájmu občanů i samotných zastupitelů.

TOMÁŠ JUNGWIRTH

EKONOMIKA

Pravidla hospodářského růstu

Jedna ze základních otázek, kterou si pokládají nejen malé (i větší) děti, ale i ekonomové je: „Proč jsou různé země různě chudé nebo bohaté?“ Ačkoliv se tato otázka může zdát jak velmi banální, tak i nesmírně komplikovaná, je vcelku užitečné se nad ní blíže zamyslet.

Každá společnost se řídí určitými pravidly, ta mohou být formální, zaváděná a vynučená státem či neformální, existující na základě určitého společenského rozpoložení. Těmto soustavám pravidel říkáme instituce. Jinak řečeno jde o pravidla nejrůznějších „her“, které běžně hrajeme v průběhu naší interakce s okolím. Hráči jsou pak organizace, které rovněž mohou určitá pravidla zavádět či měnit. Znalost těchto pravidel nám umožňuje do jisté míry očekávat výsledek hry.

VÝZNAM INSTITUCÍ

Mnoho ekonomů intuitivně spatřovalo za existencí institucí klíč k rozdílnému hos-

podářskému růstu mnoha zemí. Porovnávejme například historické příklady Anglie a Španělska či Německa nebo bývalé britské kolonie jako Kanada či Austrálie s dřívější belgickou kolonií Kongo. Vidíme, že u rozvinutých soustav pravidel s fungujícím systémem brzd a protivah vůči vládě je hospodářský výkon podstatně vyšší. Silný stát, jenž nezneužívá svou moc, je schopen zajistit dodržování smluv a vymáhání vlastnických práv, což je základní kámen veškeré dobrovolné směny mezi lidmi. Každá taková transakce s sebou neodbytně nese určité náklady na provedení. Pouze za existence rozvinutých pravidel je možné tyto náklady minimalizovat.

SLABÝ NEBO SILNÝ STÁT?

Přímou implikací od funkčních institucí k hospodářskému vzestupu ale nelze explicitně prokázat, neboť vždy může existovat další proměnná, která ovlivňuje oba jevy. Až týmu ekonomů ve složení Acemoglu, Johnson a Robinson se podařilo najít dodatečnou proměnnou, díky níž lze dokázat kladný vztah od kvalitních institucí k ekonomickému růstu. Tuto teorii rozpracovávají Acemoglu a Robinson ve své knize „Why Nations Fail: The Origins of Power, Prosperity, and Poverty“ (Crown Business, 2012).

Pokud je stát slabý či naopak příliš rozsáhlý, dochází k neproduktivnímu rozdělení zdrojů. Potom je výhodnější investovat do podplácení odpovědné osoby než do zefektivnění výroby. Hovoříme zde o tzv. rent-seeking. Vidíme tedy, že nelze dosáhnout dlouhodobého růstu bez zajištění řádné správy veřejných záležitostí.

PETR VYSTROPOV

PRÁVNÍ ASPEKTY MEZINÁRODNÍHO DĚNÍ

Právní rámec a význam OSN

Organizace spojených národů je klíčovou mezinárodní organizací, jež sdružuje téměř všechny státy světa. Díky její existenci vypadá dnešní svět výrazně jinak, než vypadal za našich pradědů. Podívejme se, jak jsou různé orgány simulované na Summitu zakotveny v rámci reálného OSN.

Předchůdkyní OSN byla Společnost národů, ustavená v roce 1919 v rámci Versailleské smlouvy jako reakce na hrůzy první světové války. Vznikla na podporu mezinárodní spolupráce a dosažení míru a bezpečnosti. Jako záruka světové bezpečnosti a mírového řešení konfliktů ale selhala – druhé světové válce zabránit nedokázala (ač samozřejmě nebyla jejím viníkem). Proto se při zakládání OSN krátce po skončení druhé světové války myslelo na to, jak vybudovat univerzální mezinárodní organizaci, která by dokázala efektivně plnit své úkoly.

PRÁVNÍ ZÁKLAD

Cílem OSN je zachování míru a bezpečnosti ve světě a zajištění mezinárodní spolupráce. Na půdě OSN jsou si všechny státy rovny – členství je založeno na zásadě suverénní rovnosti. Každý členský stát má zástupce ve Valném shromáždění a disponuje jedním hlasem.

Právním základem pro fungování OSN je její statut – Charta OSN. Je to mnohostranná mezinárodní smlouva, jež byla přijata 26. června 1945 v San Francisku padesáti zakládajícími státy (především Francie, Čína, Sovětský svaz, Velká Británie a USA, ale také tehdejší Československo). Nedílnou

součástí Charty OSN je Statut Mezinárodního soudního dvora (MSD), což je hlavní soudní orgán OSN, jehož hlavním úkolem je řešit spory mezi státy a podávat posudky o právních otázkách na žádost oprávněných orgánů (pozor, neplést si MSD s Mezinárodním trestním soudem, fungujícím od r. 2002, který má stíhat osoby zodpovědné za nejzávažnější zločiny podle mezinárodního práva).

POSTAVENÍ RŮZNÝCH ORGÁNŮ

Nejvyšším orgánem OSN je Valné shromáždění, kde jsou zastoupeny všechny členské státy. Projednává nejvýznamnější otázky fungování OSN, přijímání nových členů, rozpočet, zprávy dalších hlavních orgánů a volí členy těchto orgánů. K ruce má pomocné orgány – šest hlavních výborů, další výbory a komise. Jedním z významných pomocných orgánů je v roce 2006 založená Rada pro lidská práva (nástupkyně Komise pro lidská práva, fungující jako poradní orgán ECOSOC), jež dohlíží na dodržování lidských práv ve světě a podává o situaci v jednotlivých zemích zprávy.

Zásadní odlišností od neúspěšné Společnosti národů je existence efektivního výkonného orgánu – Rady bezpečnosti (její simulace před devatenácti lety mimochod-

dem odstartovala celou historii Pražského studentského summitu). Má patnáct členů, z nichž deset je nestálých (volených na dva roky) a pět stálých, kteří mají právo veta. Zásadní zvláštností Rady spočívá v tom, že zatímco usnesení ostatních orgánů jsou ve vztahu k členským státům OSN toliko doporučující, rezoluce Rady bezpečnosti jsou závazné a jejich splnění může být vynuceno dokonce i silou.

Jedním z hlavních orgánů je Ekonomická a sociální rada (ECOSOC), tvořená 54 členy (volenými na tři roky). Předmětem jejího zájmu jsou otázky spojené s ekonomickým, sociálním, kulturním a zdravotním rozvojem. Mezi další hlavní orgány patří výše zmíněný MSD a Sekretariát (v jehož čele stojí generální tajemník OSN).

DALŠÍ INSTITUCE

Systém OSN zahrnuje řadu dalších institucí, některé z nich jsou simulovány i na Summitu. UNESCO je jednou z mezistátních odborných organizací (agentur OSN), bylo založeno v roce 1945 a v současné době má 195 členů. Působí v oblasti vzdělávání, vědy, etiky a kultury. Speciální institucí OSN je také UNEP (Program OSN pro životní prostředí), vytvořený v roce 1972 jako středek celosvětové kontroly životního prostředí. Světová obchodní organizace (WTO) do systému OSN nepatří (byť je na Summitu simulována v rámci Modelu OSN).

Příště: Právní rámec NATO a WTO

KRISTIÁN LÉKO

RECENZE

OPILÍ MOCÍ

Mocenská posedlost

Je možné být na moci závislý stejně tak, jako jsou jiní závislí na alkoholu? Přední český psychiatr František Koukolík ve své knize Mocenská posedlost tvrdí, že ano. Moc totiž nemusí být jen možností přinutit druhé konat dle vaší vůle, ale může se v hlavě těch, jež jsou jí opojeni, stávat samoúčelnou závislostí. Jací tito lidé jsou? Ve chvíli, kdy ekonomické, politické a mediální elity mají klíčový vliv na formování našeho světa, nesmějí podléhat těmto slabostem. Kniha na hraně mezi politologií, psychologií a psychiatrií vás zajisté zaujme.

ZAPOMENUTÝ GÉNIUS

Searching for the Sugar Man.

Pokud nepatříte mezi fanoušky dokumentárních filmů, přesto byste si neměli nechat ujít snímek Searching for the Sugar Man. S oceněním jako nejlepší dokument roku 2013 na amerických Oscarech a jako 200. celkově nejlepší film na ČSFD takřka nemůžete sáhnout vedle. Příběh zapomenutého amerického skladatele, jehož texty mají sílu písní Boba Dylana a volají po společenské změně, se staly symbolem boje proti jihoafrické diktatuře apartheidu. O dvacet let později začíná pátrání po tomto polozapomenutém umělci. Poetický film s neuvěřitelnou hudbou vám nedá ani vteřinu na to, abyste si uvědomili, že jste se původně nechtěli koukat na dokument.

POLITICKÝ MARKETING JAK SE PATŘÍ

Being Liberal

Obecně se tvrdí, že český politický marketing je zhruba 10 až 15 let za západní Evropou a zejména pak za Spojenými státy. Ovšem dnes ve světě internetu není problém inspirovat se i v zahraničí. A protože základem dobrého marketingu je prodat věci co nejsnáze, jde s dobou i moderní Public Relations. Facebook se mnohokrát ukázal jako platforma, která umí velice dobře šířit nové nápady, a tak se zde inspirovala i americká Demokratická strana. Bez ohledu na vaší politickou orientaci určitě stojí za to podívat se na facebookovou stránku Being Liberal. Uvidíte, jak se budete na světové problémy dívat mnohem liberálněji než doposud, a zároveň se něco dozvíte i o způsobu, jak prodávat své politické názory.

Malá a ne zrovna vítězná

„Chce to jen malou vítěznou válku,“ radili carovi Mikuláši II. jeho rádci v roce 1905. Když se ale v rubrice o revolučních hnutích objeví jméno ruského cara Mikuláše II., bude nejspíše spojované s ruskou revolucí 1917.

Někdy se totiž zapomíná, že tento monarcha by takřkajíc matadorem ve zvládnání povstání a že carské Rusko bylo zemí, která se mohla pochlubit velice bouřlivým vývojem. Nejzajímavější z nich je revoluce roku 1905. Byla by škoda na ni zapomenout, neboť bychom tak přišli o úžasnou a typicky ruskou revoluční poetiku, která s ní souvisí.

TROCHU ZMATENÁ SPOLEČNOST

Ruská společnost druhé poloviny 19. století byla – jenně řečeno – poněkud zmatená. Dalo by se říct, že v ní vládl chaos. S nastupujícím kapitalismem se začaly rozkládat tradiční společenské vazby a kvůli ekonomickým problémům se situace drtivě většiny populace neustále zhoršovala. Odpovědí byla řada teroristických útoků, stávků, vypjatý nacionalismus a teror tajné policie. Osvědčené recepty ruských vlád na to, jak zvládat revoluční nálady byly zejména nacionalismus a s ním ruku v ruce jdoucí antisemitismus. Nebylo tak výjimkou, že členové tajné carské

policie „Ochranky“ sami, jako agenti provokatéři, organizovali pogromy, případně byli dokonce vůdci dělnických, odborových či přímo opozičních spolků (které byly samozřejmě všechny zakázány). Oblíbený dobový vtip ukazoval dva policisty, ke kterým promlouvá jejich velitel se slovy: „Ty, Nikito, uděláš večer atentát a tady Ivan tě chytí a zatkne dalších sedmdesát spoluvníků.“

JAPONSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Po neúrodě a hladových bouřích roku 1904 se carská vláda rozhodla, že nutně potřebuje posílit svou prestiž. Když klasické organizování pogromů nezabralo, rozhodla se, že vyhlásí válku Japonsku. Ovšem díky neuvěřitelné neschopnosti nejvyššího ruského velení dokázalo Japonsko se svou desetkrát menší armádou v bitvě u Mukdenu nad Rusy zvítězit. (Z dobového humoru opět pochází žert, kdy japonští vojáci měli slíbeno pět milionů jenů, zabijí-li vyššího ruského důstojníka, deset milionů za ruského plukovníka a pokud zabijí generála Kuropatkina, který

ruské armádě velel, dostanou deset let za mřížemi.) Demoralizovaná ruská společnost tak odpověděla revolučním vzepjetím.

KRVAVÁ NEDĚLE

Jistý G. A. Gapon, vězeňský pop v Petrohradské věznici, se postavil do čela pochodu, který šel k Zimnímu paláci požadovat základní občanské svobody a konec absolutistické vlády. Ovšem málokdo v průvodu věděl, že i sám vůdce revoluce Gapon je, ostatně jak jinak v Rusku té doby, policejní agent, který jen odvedl snad až příliš dobrou práci jako agent provokatér. Cara v paláci protestující nezastihli, zato potkali několik tisíc sešikovaných vojáků, kteří konečně dostali záminku zasáhnout proti revoluci. Když začali střilet, bylo na místě 150 mrtvých. V dalších dnech přišla ještě tvrdší represe a revoluce konečně vypukla.

Ovšem carské úřady se přepočítaly. Nepodařilo se jim zastrašit společnost a následná vlna nenávisti málem vedla k ozbrojenému povstání. Carova pozice byla tak oslabená, že dokonce musel podepsat dokument garantující rozsáhlé svobody. I když nakonec ruský carismus tuto revoluci jakžtakž zvládl, rok 1917 se stejně pomalu, ale jistě blížil.

MATOUŠ HRUŠKA

PRODEJ VLAJEČEK

Objednávání na registracích
nebo přes Fox

Rada bezpečnosti – UNSC

archiv

Také tuto sobotu budou delegáti trávit v prostorách Vysoké školy ekonomické. Nyní už za sebou ale mají první přípravné setkání, a proto je záhodno krátce si ho rekapitulovat a také navnadit na to, co je pro ně připraveno na dnešní den.

INSPIRATIVNÍ ZAČÁTEK

Celá odpolední část byla zahájena krátkým představením delegátů a předsednictva a výměnou vzájemných očekávání od své účasti na projektu. Bez dalšího otálení se poté rychle přešlo k netradiční úvodní aktivitě. Provokativní „minutový valčík“ delegáty hned na úvod postavil před ožehavá témata týkajících se jejich zemí a bez přípravy mu-

seli vystoupit se svou obhajobou. Nutno zdůraznit, že v této přehlídce rétorických a argumentačních schopností všichni obstáli se ctí, zejména pak delegát za Korejskou republiku ukázal značnou pohotovost. Následně se delegáti seznámili s podobou reálné Rady bezpečnosti a pro změnu potrénovali své vyjednávací schopnosti, tentokrát ve hře z prostředí domorodých pralesních kmenů. Závěrem si vyslechli podrobnou přednášku o prvním bodu jejich agendy – problematice Falklandských ostrovů.

PŘECHOD DO PRAXE

Druhý workshop se v Radě ponese v duchu posunu k praktickým zkušenostem a do-

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Debata – UNSC neplní svou funkci
- Presentace – Situace v Demokratické republice Kongo
- Přednáška – Jednací řád
- Jednání nad I. bodem agendy

vednostem. Na začátek si delegáti nažhavi své šedé buňky mozkové při úvodní debatě týkající se fungování reálné Rady. Na to hned naváže přednáška na druhý bod agendy, tentokrát na jedno z nejpálčivějších témat pro africký region i mezinárodní společenství – situaci v Demokratické republice Kongo. Následovat bude přednáška o jednacím řádu, problematice, jejíhož významu si je plně vědom každý zkušený diplomat. Jsou to často právě jemné nuance jednacího řádu, které rozhodují bitvy vedené v jednacích místnostech. Poté si delegáti konečně vyzkouší i samotné jednání, které proběhne nad prvním bodem agendy. Ačkoliv je značně kontroverzní, delegáti jsou na něj už z minulých přednášek dobře připraveni, a proto jsou před námi mnohé napjaté okamžiky.

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Co je to simulace?
- Jednací řád
- Bod agendy: Přístup ke vzdělání

Vše je jednou poprvé, a tak jsme se i my poprvé sešli v rámci ECOSOC. Pro mnoho delegátů, a ostatně také část předsednictva, to byla zcela nová zkušenost. Přesto jsme se do dalšího ročníku vrhli přímo po hlavě a společně se tak vydali na půlroční pout' přednášek, vyjednávání a her, po které nikdo nebude takový, jako býval dřív.

CO SE STALO NA MINULÉM WORKSHOPU

Delegáti byli hned na začátku seznámeni s tím, do jakého orgánu se dostali a čím se ECOSOC doopravdy zabývá. Dozvěděli se něco o tom jak psát stanoviska a jak k nim najít vhodné informace. Když už jsme se dozvěděli, jak se taková stanoviska píšou, přišla na řadu přednáška pojednávající o tématu, o kterém se bude první stanovisko psát – o přístupu k lékům a zdravotní péči. V neposlední řadě jsme se podívali na to, jak budou rozděleny jednotlivé regiony. Nutno však zmínit, že první

archiv

workshop se zdaleka nenesl jen ve vážném duchu. Hlavní roli měly především různé hry, během kterých jsme se seznamovali mezi sebou a i se státy, jejichž zájmy budou delegáti zastupovat. V jedné z nich delegáti prověřili své improvizací schopnosti, když pomocí obrázků popisovali různé nepředvídatelné události, v další pak zase zjišťovali, co jejich kolegové dělají, když zrovna nejsou na Summitu. Den jsme pak uzavřeli lehce filosofickou exkurzí do života drahé Abigail, kterou jedni zatracovali, jiní zase horlivě obhajovali. Do debaty byli všichni tak zapálení, že jsme se jen stěží dostali k samotné prezentaci závěrů jednotlivých skupinek.

A CO BUDE DÁL?

Nejdůležitější však nyní je začít se připravovat na další přípravné setkání, které se odehraje den před druhou adventní nedělí. Druhý workshop se bude především soustředit na seznámení se s průběhem simulace jednání. Nabyté informace si pak delegáti na vlastní kůži vyzkouší. Zkusíme si vyjednávací hru a samozřejmě nebude chybět ani přednáška o dalším bodu agendy, tentokrát půjde o přístup ke vzdělání. Doufáme, že předvánoční atmosféra nás krásně naladí a druhý workshop bude přinejmenším tak dobrý jako ten minulý.

TOMÁŠ OPAT

Rada pro lidská práva – HRC

PROGRAM II. WORKSHOPU

- První bod agendy
- Stanoviska delegátů
- Degustace dle regionů

Od prvního přípravného setkání uběhlo již několik dní. Je tedy na čase, abychom se opět společně sešli na půdě Vysoké školy ekonomické, prodiskutovali lidskoprávní problémy a v našich dovednostech se posunuli opět o kousek dál.

OHLEDNUTÍ

Na minulém workshopu jsme se všichni společně seznámili – a to nejen navzájem mezi sebou, ale také s orgánem, ve kterém vlastně zasedáme. Nejedna delegát se pořádně zapotil při hledání svého státu na mapě, kterou pro ně v rámci seznamovací aktivity připravili členové předsednictva. Delegáti si poprvé vyzkoušeli práci v regionech, v rámci kterých se diskutovaly otázky práv LGBT, adopce homosexuálními páry či politická práva. Nutno podotknout, že ačkoliv to byla pro mnohé první zkušenost, předvedli skvělé výkony. Závěr setkání patřil stanoviskům – delegáti se dověděli, k čemu stanovisko

slouží a jak jej napsat, neboť právě stanoviska budou potřeba na druhém setkání. Stanoviska, která nám dorazila k opravě, byla velice kvalitní a zajímavá, a proto doufáme, že řada z nich zazní před plénem.

CO NÁS ČEKÁ

Dnes se již zaměříme na první bod naší agendy, kterým je novodobé otroctví. Toto téma bude provázet celou odpolední část, neboť po prezentaci budou následovat právě vaše stanoviska a další argumentační aktivity, kde již nebudete prezentovat názory vlastní, ale názory vašeho státu. Abychom si udělali povědomí o tom, jak bude jednání probíhat,

seznámíme se se základy jednacího řádu. Avšak stejně jako na prvním workshopu vám neprozradíme detaily odpoledního programu, máte se ale určitě na co těšit. Závěr předvánočního workshopu již tradičně patří degustaci dle regionů. Každoročně se na půdě Rady pro lidská práva sejdou typické národní pokrmy členských států, které společně ochutnáme a zakončíme tak druhé setkání Pražského studentského summitu. Nezbyvá než doufat, že druhý workshop pro vás bude opět zábavný a užitečný a že se sejdeme v co nejhojnějším počtu.

IVETA ZETOCHOVÁ

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Na prvním přípravném setkání UNESCO delegáti opět okusili příjemnou a přátelskou atmosféru, která v tomto orgánu panuje. Ať už vážili cestu přes celou republiku, nebo jen ráno nasedli do tramvaje, na všechny čekal informačně nabitý program, který měl jasný cíl - seznamovat. A to nejen delegáty mezi sebou, ale také delegáty s předsednictvem, body agendy či reálnou UNESCO.

VĚDKYNĚ NEBO KNĚZ?

Hned na začátek byli delegáti vtaženi do víru zuřivých vyjednávání, na pořadu byla tradiční vyjednávací hra, tentokrát jako „Operace srdce“. Úkol zněl jednoduše, sestavit čekací listinu na transplantaci srdce, avšak

prosadit svůj názor bylo složité. Nejlépe si svá stanoviska dokázali obhájit delegáti Maďarska a Srbska. Krátká přednáška uvedla delegáty do světa mezinárodních vztahů a zároveň je seznámila s fungováním OSN, ale hlavně se skutečnou UNESCO.

Seznamování proběhla také v regionálních setkáních. Dále se v regionech diskutovalo nad pestrou paletou témat. Od Summitu a motivace jsme se dostali k jednotlivým bodům agendy a samozřejmě k Světovému dědictví, které je tradičně součástí programu simulovaného UNESCO.

V první lekci „Jak být správným delegátem“ dostali zástupci států rady, které jim pomohou obhájit a prosadit zájmy svých zemí. Během následného traileru na I. bod agendy,

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Argumentace
- Přístup k poznání
- Jednací řád I.
- Jak být správným delegátem
- Jednání

Přístup ke vzdělání, se v průběhu bouřlivé diskuze delegáti dozvěděli, že se tento bod bezprostředně týká i jich samotných. Svými názory a odvahou přidat svůj názor podpořený pádnými argumenty vynikali delegáti Spojeného království, Alžírsko a Gabonu.

CO NÁS ČEKÁ

Vysoko nastavená laťka z I. workshopu si nezádá s programem toho dnešního. Delegáti se mohou těšit na argumentační cvičení ve formě soutěže o největšího demagoga. Podrobně se budeme věnovat Přístupu k poznání a všem jeho částem. Proběhne první seznámení se s Jednacími řádem. „Jak být správným delegátem“ se bude věnovat nejčastějším chybám ve stanoviscích a také tipům a trikům k úspěšnému jednání, ke kterému se dostaneme v závěru.

JAN ŠOTOLA

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

PROGRAM II. WORKSHOPU

- II. bod agendy – znečištění vody
- Regionální jednání o I. bodu agendy
- Jednací řád
- Jednání o I. bodu agendy

První přípravné setkání se neslo v duchu seznámení. Odstartovalo krátkým přivítáním na půdě UNEP a hned poté dostali prostor sami delegáti - následoval blok seznamovacích aktivit. V úvodní šifře, která dala některým skupinám pořádně zabrat, jste se dozvěděli některé základní informace o UNEP. Zapamatování nejen těchto informací pak ověřil krátký kvíz. Absolvovali jste i seznamovací hry. Schválně, pamatujte si ještě jména vašich kolegů? Vyzkoušeli jste si také jaké to je vyjadřovat se bez slov – ať už v podobě pantomimy, nebo kreslení.

ČÍM SE BUDEME ZABÝVAT

Po tomto úvodním odlehčeném bloku následovaly přednášky k tématům, se kterými se po celý ročník budete setkávat. Jako první přišla na řadu přednáška o udržitelném rozvoji, stejně jako o tom, proč se životním prostředím zabýváme. V rámci této přednášky jste si vyzkoušeli jak rozdělovat vzácné zdroje. Oním vzácným zdrojem byla čoko-

archiv

láda, která byla nakonec vydražena za 51 korun. Během přednášky jste měli spoustu nápadů a názorů, které jste se nebáli všem sdělit. Vaše aktivita nás všechny potěšila. Dalším probíraným tématem se staly ohrožené druhy, což je téma prvního bodu agendy. I k tomuto tématu jste měli velké množství názorů, o kterých jsme se společně bavili. Poslední částí bylo povídání o stanoviscích. Dozvěděli jste se, k čemu vám budou a jak je máte napsat. Dnes je zcela jistě využijete.

CO DNES?

V průběhu dnešního setkání se můžete těšit také na bohatý program. Začneme od

konce. Na konci workshopu vás čeká první jednání o bodu agendy, ohrožené druhy. Jistě máte připravenou řadu argumentů, proč právě váš přístup a požadavky jsou ty nejlepší. Před samotným jednáním se dozvíte, jak takové jednání probíhá a čím se řídí. Důležitou částí bude i regionální jednání, kdy dostanete čas a prostor sjednotit postoje ve svém regionu a nalézt první spojení. Protože na III. workshopu se bude jednat o znečištění vody, na program toho dnešního je zařazena i přednáška uvádějící toto téma.

JAN HLAVÁČEK

Světová obchodní organizace – WTO

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Jednací řád I.
- Jednání o prvním bodu agendy
- Vánoční recepc

Náročný a plný informací. Takový se jistě program prvního workshopu mohl zdát ministrům WTO. Od brzkých odpoledních hodin do podvečera si jejich pozornost žádalo několik různých aktivit. Po uvítání a základním představení organizačního týmu i ministrů soupeřili účastníci naší simulace ve hře WTOkuj (obdoba hry Riskuj). Všechny týmy brilantně ovládaly ekonomické pojmy, jejichž správné a výstižné vysvětlení rozhodovalo o zisku bodů. Hru okořenily bonusy pozitivních i záporných hodnot.

VŠESTRANNÁ PŘÍPRAVA

Své osvěžené ekonomické vědomosti si ministři mohli rozšířit a zasadit do širšího kontextu při navazující přednášce o teorii mezinárodního obchodu. Část workshopu věnovaná ekonomii a reálné WTO vyvrcholila vystoupením Jana Waltera, člena stálé mise ČR při OSN a také takřka šestého člena předsednictva. Ten provedl ministry historii WTO až k sou-

archiv

časnosti, připomněl úspěchy, ale nemohl také vynechat úskalí mnohostranného vyjednávání a prosazování pravidel mezinárodního obchodu. Na závěr okomentoval letošní agendu naší simulace. S ministry ještě setrval při neformální debatě, chcete-li prvním kuloárním jednáním. Mimo vzhledu do reálného fungování WTO si někteří odnesli i švýcarskou čokoládu za správné odpovědi či podnětné otázky. Vzápětí se ministrům dostalo odpovědí i na praktičtější otázky spojené s bytím na Summitu: „Jak mám správně reprezentovat svůj stát?“ či „Jak napsat dobré stanovisko?“. Přednáška o zastupování státu a tvorbě stanovisek jistě ministrům pomůže vkročit do simulace co nejlépe. První workshop byl uzavřen příslibem věcí příštích, a totiž trailerem k prvnímu bodu

agendy, přístupu na trh s nezemědělskými výrobky (NAMA).

NAMA A DUCH VÁNOC VE WTO

Druhé přípravné setkání na půdě VŠE bude již převážně v režii ministrů samotných. Po ocenění nejlepších stanovisek, rozšiřujících informací o bodu agendy a seznámení s jednacím řádem se ministři budou moct vrhnout do prvních jednání. Nejen uklidněním po možná ostrém jednání o problematice NAMA pak poskytnete ministrům již tradiční vánoční recepc. Těšíme se na stanoviska a doufáme, že si ministři druhý workshop užijí nejméně jako ten první!

JAKUB KOPŘIVA

Model NATO

archiv

Shoot them down!" was the final decision of the North Atlantic Council, following difficult discussions when tackling an unprecedented "alien" problem. The Ambassadors have stood up to their role of protectors of nations, this time not only the peoples of NATO member countries but the entire population of the Earth, and resolved a sudden threat from the universe. We could feel the atmosphere of the real NAC around us thanks to the enthusiasm and argumentation skills even though we were still at the University of Economics in Prague.

Reflections on past workshop are not limited to escalating heated negotiations

though; on the contrary! The Ambassadors have jointly tried to find a solution to global crises and successfully written contributions for various types of media. Their active cooperation incited good relations as they managed to be constructive and helpful as well. As this was only the first workshop, we have just warmed up for another one.

This time, the core issue shall revolve around fruitful information, useful both for general overview and practical life. Since the NAC has to take into account complex geopolitical and historical circumstances when making decisions, we will continue in a short excursion into the recent history of major conflicts of the world. In small

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Working groups session
- Lecture on diplomatic English
- Negotiation practice

working groups everyone shall acquaintance others with the part related to their respective countries.

Following part will be dedicated to participants' future as students. A short statistical survey into the dreams of Ambassadors has revealed that all but a few wish to apply for a university abroad. It has therefore been decided to include a talk delivered by a former PSS participant and now an Ivy League student who will bring some light into the application process and general lifestyle at universities abroad. And of course, there can never be enough negotiations and therefore even today there is a difficult issue to be resolved at the round table.

No aliens are probably coming this time but if another serious situation emerges, ambassadors of Model NATO have proved to be at the ready.

VERONIKA SMĚLÁ

Model EU

archiv

První setkání jsou vždy o seznamování a nejinak tomu bylo na půdě Modelu EU. Letos byla konkurence při přijímání řízení mimořádně tvrdá – dostal se jen každý druhý uchazeč – a na kvalitě úvodního workshopu se to velmi projevilo. Hned na úvod řekněme, že naši účastníci byli prostě skvělí!

ÚVODEM... TŘEBA POHÁDKU

Nejeden čtenář jistě zažil bezpočet nudných seznamovacích aktivit a jistě i nějakou, která se pohybovala na hraně trapnosti. Doufáme, že letos se nám povedlo oběma nešvarům více méně zamezit. Účastníci měli za úkol z obrázků na prezentaci poznat vlastní stát. Jak se ukázalo, někteří delegáti se v kultuře

svého státu orientují bezvadně, přesto některé indicie zůstaly bez odpovědi (např. tradiční lotyšský kroj bohužel nikdo nepoznal).

Další aktivita měla přimět delegáty, aby se osmělili a nebáli se vystupovat před plénem (byť v případě Modelu EU menším než jinde) – starý známý „minutový valčík“. Naši svěřenci měli bez přípravy celou minutu hovořit o slovu, které si vylosovali. Někteří na prvním workshopu ještě zápolili s nervozitou

či nedostatkem invence, ale to se jistě zlepšilo. Jiní se naopak s improvizací aktivitou vypořádali bezvadně – jmenujme zástupce Kypru, Rumunska a Slovinska.

HLAVNĚ JEDNÁNÍ

Zřejmě nikdo se do Modelu EU nepřihlásil kvůli hrám a seznamovacím aktivitám. Stěžejní je na celém Summitu vzdělání a zlepšení komunikačních dovedností, přičemž obě dovednosti se nejlépe osvojují skrze jednání. Tématem bylo úplné ukončení přístupových jednání s Tureckem, které i na základě odmítavého stanoviska hostujícího zástupce Evropské komise nebylo přijato. Srdatě ale za své zájmy bojoval zástupce Rakouska, jakož i řada jiných. Jako velké plus prvního workshopu uveďme, že mnoho delegátů se do rozpravy hlásili sami, opakovaně, sofistikovaně vystupovali a pohotově reagovali. Nepochybujeme o tom, že se budou ještě zlepšovat.

CO DNES?

Na druhém workshopu budeme opět hlavně mluvit, a to jak pomocí „plenárních stanovisek“ s navazujícími rétorickými cvičeními, tak skrze jednání.

KRISTIÁN LÉKO

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Projevy a jejich hodnocení.
- Rétorické cvičení.
- Prezentace: Jednací řád II.
- Jednání.

Saúdskoarabské veto

commons.wikimedia.org

Stát se nestálým členem Rady bezpečnosti představuje pro zemi povětšinou vrchol několikaletého diplomatického úsilí. Téměř jednohlasně zvolená Saúdská Arábie však překvapila OSN svým rozhodnutím křeslo odmítnout.

Volba nestálých členů Rady bezpečnosti byla na říjnovém zasedání Valného shromáždění OSN úspěšná už v prvním kole. Od 1. 1. 2014 mají vedle Saúdské Arábie do UNSC zasednout i Chile, Litva, Nigérie a Čad. Dalšího rána však saúdskoarabské ministerstvo zahraničí vydává prohlášení, že post nestálého člena odmítá. V prohlášení uvádí, že je země velmi nespokojená s fungováním orgánu, jeho dvojakými standardy přístupu a neschopností plnit své povinnosti garanta mezinárodního

míru a bezpečnosti. Za příklady selhání byly zmíněny vleklá syrská občanská válka či izraelsko-palestinská otázka. Rovněž zde žádá důkladnou reformu celého tělesa.

VELKÉ PŘEKVAPENÍ

Reakce Rijádu překvapila nejen Spojené národy, zástupce ostatních států, ale i mnohé domácí komentátory. Kandidatuře přeci vyjádřily podporu arabský svět, asijsko-pacifická regionální skupina OSN a důkladnými přípravami žili i saúdskoarabsští diplomaté.

Lze tak předpokládat, že rozhodnutí přišlo až na poslední chvíli a z nejvyšších pater vládnoucího královského rodu, třebaže již projev země při zahájení zasedání Valného shromáždění byl pln přímo zdrcující kritiky OSN obecně a UNSC konkrétně. Někteří analytici vyjádřili názor, že v současné době by zemi, jež je zvyklá uplatňovat svůj vliv spíše ve stínu, publicita a zodpovědnost spojená s výkonem funkce nestálého člena UNSC krajně nevyhovovala.

Krok království se setkal se pozitivním ohlasem z řad zemí Rady Perského zálivu či Latinské Ameriky, kritika zní především z řad Ruska či některých západoevropských států.

Rozhodnutí Saúdské Arábie však vyvolalo nejistotu v řadách diplomatů OSN: jak vlastně tuto situaci řešit? Ještě nikdy se nestalo, aby členský stát odmítl křeslo až po svém zvolení! Při volbě navíc scházely jakýkoli protikandidát a platí zavedená tradice, že v Radě bezpečnosti vždy zasedá aspoň jeden arabský stát. Některé z nich (Kuvajt, Jemen) sice již výhledově oznámily své kandidatury do UNSC po roce 2016, nebylo však jasné, zda by byly schopné připravit se už na leden.

ŘEŠENÍ NA OBZORU

Po měsíci konzultací se však zdá, že řešení je na obzoru – Jordánsko náhle v listopadu ohlásilo, že se vzdává dlouho připravované kandidatury do HRC ve prospěch Saúdské Arábie. Můžeme tak očekávat, že právě Jordánci, dnes jedni z klíčových aktérů v syrské občanské válce, obsadí v dodatečných volbách křeslo nestálého člena UNSC.

MARTIN BUČEK

DELEGÁTSKÝ DUEL

Jakub Axman
DEMOKRATICKÁ REP. KONGO

Je otroctví aktuálním problémem? Jak by se mezinárodní společenství mělo stavět k jeho vyřešení?

Jitka Hejhalová
POBŘEŽÍ SLONOVINY

Otroctví v pojetí, v jakém bylo chápáno dříve, již není aktuální hrozbou. Spíše bychom se měli ptát, zda nejsou některé státy zotročovány jinými. Demokratická republika Kongo se domnívá, že v dnešním světě by měly priority mezinárodního společenství směřovat jinam. Případného zasahování do státní suverenity v takto citlivé záležitosti by se měla OSN zcela vyvarovat a nechat stát svobodně dojít do fáze, kdy se rozhodne skončit s otroctvím lidí. Otázkou dnes zůstává, zda se největším otrokářem nestává stát západní civilizace, jenž uvaluje na své obyvatele nehorázné daně. Nemělo by se mezinárodní společenství zabývat spíše tímto? Příkladem mohou být velmi blízké státy Demokratické republiky Kongo, státy Afriky nebo Asie, které se již touto cestou vydaly.

Vdnešní době, ač si to mnohdy nechceme připustit, se otroctví stále objevuje. Jednotlivých forem novodobého otroctví je až neuvěřitelně mnoho. Ať už se jedná o nucenou práci, dlužní otroctví nebo třeba obchodování s lidmi, většina z nás si ani nedovede představit tu hrůzu, kterou musí tímto postižení lidé procházet. Možná ještě horší je otroctví ve formě nucených sňatků, kdy jsou velmi mladé dívky provdávány za partnery, které si samy nevybraly. Děje se to hlavně z důvodu kulturního. Postoj Pobřeží Slonoviny k jakýmkoli formám otroctví je zcela jasný: je třeba je zlikvidovat a utrpení lidí zastavit. Bohužel se jedná o velmi náročný úkol, na jehož řešení se však hodlá naše země maximálně podílet.

Stanovisko je cesta, nikoliv cíl

Už víme, že práce delegáta vyžaduje mnoho úsilí a času. Ale jak na to? Jednou z těch náročnějších delegátských povinností je tvorba zprávy o stanovisku. Většina z vás má již v tuhle chvíli první stanovisko za sebou. Zkusme se ale zamyslet, co všechno jste museli pro takové perfektní stanovisko udělat.

Sepsáním stanoviska vaše delegátská práce nekončí. Tady nejde jen o vyhledání a přepsání nějakých oficiálních slov vlády vašeho státu. Není to o splnění a odevzdání domácího úkolu v daném termínu. Stanovisko je mnohem víc – je to vaše zbraň, vaše cesta k vytyčenému cíli. Abyste ji dokázali plně využít, je třeba počítat s několika věcmi.

1. Přemýšlejte nad prioritami vaší zahraniční politiky. Vaše orgánové výstupy by měly ideálně směřovat k cíli, na kterém se v delegaci shodnete. Mohou být obecné – dodržování lidských práv, ekonomická svo-

boda či dobré vztahy v regionu, můžou být ale také velmi konkrétní – například získat stálé křeslo v Radě bezpečnosti. Ať už jsou vaše cíle jakékoli, měly by se rozhodně odrazit ve vaší zprávě o stanovisku.

2. Musíte znát svůj stát. I kdybyste na celém internetu nenašli jedinou zmínku o tom, jak se Eritrea staví k výzkumu kmenových buněk, můžete zjistit, že udržuje úzkou spolupráci s Čínou nebo že se stát skládá půl na půl z muslimů a křesťanů. Podívejte se tedy na problematiku z náboženského hlediska a zároveň myslte na to, že si proti sobě nechcete poštvat Čínu – to je dobrý začátek, ne?

3. Rozlišujte mezi skutečným a oficiálním postojem. Vaše vláda se možná připravuje na zničení Evropy, mimosoudními popravami řeší vlastní problémy anebo je závislá na podpoře USA a skáče tak, jak Washington píská. Pokud byste to ale navenek přiznali, při jednání byste se zdiskreditovali. Uvědomte si proto interní postoj státu a pak své stanovisko opatrně přeformulujte tak, aby bylo k tématu a přineslo vám užitek. Například místo „chceme peníze USA“ napište „biodiverzita je důležitá.“

Vaše stanovisko vám bude opěrným bodem, budete z něho vycházet při jednání, mělo by vám pomoci si utřídit myšlenky, konkrétní návrhy řešení i strategii jednání. Snažte se porozumět tomu, co píšete a proč to píšete tak a ne jinak. Když své práci dáte trochu více času a péče, uvidíte, že přinese ovoce.

THU THUY TRUONG

Live the adventure

archiv Š. P.

Maybe, when you want to escape from daily routine you play a game where you roam around fantastic world, solve quests, help people and gather experience. But how about stop playing such a game and start living it in real life?

There are several different organizations offering the possibility to go for a voluntary internship all around the world. The scheme is usually similar: you pay a fee to the organization, pay for your travel and on the spot you have accommodation and food provided. Choose wisely not only the organization (AFS, AIESEC...) and project – whether you want to teach children, save the environment etc. – but also choose well the place where you want to spend maybe the most interesting days of your lives so far. I recommend you to forget about western countries, the real experience can be found elsewhere. In Cameroon for example. I have

spent two months in this equatorial African country and I would not change at all.

GRAPHICS ARE SO REAL!

When you arrive you will be astonished for several days because everything will be different and new. During rainy season in Cameroon the first two days you feel like you can actually drink the air because it is so humid, but it actually comes in handy after first tasting of local spicy cuisine. And in the complete chaos of big cities and serenity of villages you will just see that everything has changed and you are no more in your Czech routine. You are no more ordinary student

but “le blanc!” standing out in a crowd. Especially in the countryside everybody is excited about your presence, people want to talk with you, and some even give you gifts (dinner invitation, fruit, live goat...). Almost everyone offers you a helping hand and in the case of girls they even ask for your hand as a marriage proposal. But it is not only about taking but also giving. By helping the community and teaching the kids not only everyone is grateful to you but also you are grateful to them for the great time and lifelong experience.

BY TEACHING YOU WILL LEARN

By spending time in a third world country and living with locals you will learn many things. Such as that the western point of view is not the ultimate one – everything can work differently than you think it should... and yet it works. Happiness is not about mansions and expensive cars, those people do not have any of these things and yet they smile more than we do in the Czech Republic. You will learn the local language and you will also teach yours – at least two children and two adults will probably be able to fluently order beer and swear in Czech language after you leave. And many many more.

There is not enough space in a whole book to tell you about all the stories from Cameroon but I do not think you are eager to read it anyway. Rather, I want to encourage you to take a breath, leave the pc game at home and start your own real-life adventure.

ŠIMON PRESSER

Postřehy z marketingu předčasných voleb

Podzimní kampaň ukázala, jak jsou jednotlivé strany schopné vymyslet a realizovat kampaň v relativně krátkém čase. Navíc v situaci společenské deziluze z politických elit a nedůvěry v jejich schopnost spravovat stát.

V polovině září se zde hodnotil start kampaně, který nenaznačoval, že by se české politické kampaně někam evolučně posunuly. To do jisté míry potvrdil i finiš. ČSSD promarnila roli favorita a dokázala, že prázdné heslo na oranžovém pozadí voliče nepřinese. Snad se z toho lídři ČSSD ponaučí a pro příští volby tuto "paroubkovskou oranžádu" změní. Selhal i rýmovaný #hashtag, jehož finišem bylo slabé zvolání „Střední třído, braň se!“ Naopak strategové ANO pochopili jednotlivé principy kampaně velmi dobře a jejich výsledek tomu odpovídá.

POCHOPIT ZÁVĚRY PRŮZKUMŮ

Správná interpretace nálad ve společnosti patří mezi základní kameny úspěchu kampaně. Zdá se, že tuto fázi u sociálních demokratů přešli poměrně kvapem, čímž dosáhli jediného. Hlavní opoziční levicová strana má pouze o tři mandáty víc, než ideologicky

nevyhraněné hnutí ANO a není schopná sestavit levicovou vládu. Strana Karla Schwarzenberga pracovala s rétorikou prezidentských voleb. TOP 09 se nepřizpůsobila změnám na trhu vyvolanými vzestupem ANO, neupravila svou komunikaci a ani se ostře nevymezila vůči extrémně slabé ODS.

Pod stejnou značkou KSČM prodávají stále stejný produkt socialismu, který připraví vedení strany a nijak jej marketingově netestuje. Voliče přesvědčují na základě tradice a jediné dobré volby. V odlišné situaci se ocitli Lidovci a Úsvit. Prvně jmenovaná strana, která z Poslanecké sněmovny vypadla po volbách 2010, nijak nezměnila svůj produkt ani přístup. Voliči ji našli jako východisko z nouze. Nechtěli dát svůj hlas stávajícím stranám, ale ani novým uskupením. Úspěch Úsvitu nelze považovat za snahu voličů po uklidnění situace. Postup této strany ukazuje, jak se prohloubila krize systému kartelových stran.

Pravděpodobně nebyla náhoda, že ANO se označilo jako hnutí a ne jako strana. Pojmy jsou podle české legislativy (zákon č. 424/1991 Sb.) v podstatě synonymy, ale voliči oba termíny vnímá rozdílně. Zatímco termín strana si voliči spojili s nešvary politiky, tak termín hnutím jim negativního neasocioval. Ostatně se sloganem „Strany jsou pro straníky, my jsme pro všechny“ přišlo Občanské fórum ve volbách 1990. V předvolební komunikaci se ANO vymezilo vůči politice i sloganem „Nejsme jako politici. Makáme“.

FENOMÉN PREZIDENTSTVÍ NEZAFUNGOVAL

Před volbami se často objevovala jedna otázka: Budou předčasné parlamentní volby pomyslným třetím kolem prezidentského klání ze začátku roku? Nyní už můžeme odpovědět zcela jasně: Ne, nebyly. Aura prezidentských kandidátů vyprchala. Karla Schwarzenberga nikdo nevolil, protože stál proti Zemanovi. Strana SPOZ vsadila vše na auru prezidenta Zemana a neuspěla.

MARTIN JOACHYMSTÁL
PŘEVZATO Z MUP TIMES
REDAKČNĚ UPRAVENO

ZAOSTŘENO NA: SPORNÁ ÚZEMÍ

Somaliland – stabilní část Afrického rohu

Nacházíme se v nejvýchodnější části afrického kontinentu, na poloostrově, který připomíná roh nosorožce. V roce 1991 pět z osmnácti somálských krajů vyhlásilo nezávislou republiku nazvanou Somaliland, která se tímto vklínila mezi Džibutsko a Somálsko. Somaliland, mezinárodně neuznaný stát, si nárokuje území, které kopíruje hranice bývalé kolonie Britské Somálsko, která zanikla roku 1960.

Současný prezident Somalilandu Ahmed Mohamed Silanyo se dostal k moci po poklidných a spravedlivých volbách. Silanyo je prezident nové éry. Plně využívá sociálních médií k upevnění image Somalilandu jako stabilního státu, kde je nastolen mír a bezpečí. O samotné hlavě státu se na oficiálních stránkách vlády píše jako o skutečném hrdinovi, o muži se zářnými politickými výsledky a barvitou historií naplněnou patriotismem a odvahou.

Prezident se pravidelně skrze media vzpouzí vůči statutu neuznání: „Somaliland byl součástí chaotického Somálska. Dnes je prosperující oázou míru, která je ignorována zbytkem světa.“

A tato neuznaná země je doopravdy oproti svému sousedovi prosperujícím státem se zakořeněnými demokratickými principy. Jedná se však stále o africkou zemi, kde 55 % obyvatel žije nomádkým životem a kde se bojuje s korupcí a chudobou. Obyvatelé

jsou organizováni do klanů, pracují převážně v zemědělství a dožívají se v průměru 55 let. Uznání a expandování na mezinárodní trh by tedy Somalilandu velmi pomohlo.

CESTA ZA UZNÁNÍM

Somaliland nám ukazuje svoje dvě tváře - ač se pravidelně mediálně vymezuje vůči Somálsku, na mezinárodním poli se snaží o dohodu.

Turecká vláda zaštitila v dubnu letošního roku jednání mezi Somalilandem a Somálskem. Hovory v Ankaře dospěly k vzájemnému ujištění o budoucí kooperaci. Nehledě na rozdíly, sdílí Somálsko a Somaliland důležité společné zájmy, jako například boj proti terorismu, námořnímu pirátství, ilegálnímu rybolovu a znečištění ování moří toxickým odpadem.

I přes výraznou diplomatickou snahu Somalilandu se Africká unie nadále staví nepřívětivě k změnám hranic afrických zemí, obzvlášť pokud mezi státy nepanuje shoda o budoucím uspořádání.

Somaliland však nepolevuje ve svém snažení. A když na svém twitterovém účtu blahopřál Jižnímu Súdánu k členství v Africké unii, nejspíš ve skrytu doufal, že se v dohledné době stane jejím 55. členským státem.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

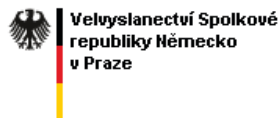
Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz